

September 2021

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (99)

Sund fornuft på nordjysk

10 år i Folketinget

Den 15. september kunne jeg fejre 10 års jubilæum i Folketinget.

Jeg havde nok forventet at folketingets formand havde stillet an med tale, morgenbrød, Gammel Dansk og et enkelt hurra, men sådan skulle det ikke være. Det blev en "helt almindelig dag på kontoret", hvor jeg bl.a. havde vor nye kulturminister i samråd om den totalt skæve fordeling af de statslige kulturpenge, en fordeling, der i den grad virker uretfærdig overfor specielt nordjyderne (se afsnittet senere i dette nyhedsbrev).

Det har været 10 begivenhedsrige år for mig og ikke mindst for Venstre. Unægtelig en interessant periode på godt og ondt. Man sidder på 1. række til alt, og hører rygter, nærmest før de opstår. Div. "sager" og formandsopgør har desværre præget partiet i de senere år. Det er træls, og vi må håbe, at de kommende år bliver mere rolige på den front.

Læser man formiddagspressen, bliver man hurtigt overbevist om, at vi er 179 småkorrupte, der stort set ikke laver noget og alene spekulerer i frøns og pension. Den opfattelse deler jeg ikke. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over egen arbejdsindsats, men jeg kan om langt størsteparten af mine kollegaer sige, at de er flittige og arbejder fuldt ud for deres løn, morgen, middag og aften til trods formiddagspressens mistænkeliggørelse om det modsatte.

De fleste tror – lidt misvisende – at man går ind i folketingsalen med et godt forslag fra hjemmefronten, og wupti, så er det gennemført. Men sådan spiller orkesteret desværre særdeles sjældent. Om der er tale om den 3. Limfjordsforbindelse eller om øget straf for vold og voldtægt, så er der i vidt omfang tale om et langt sejt træk: kronikker i pressen, spørgsmål til ministeren, beslutningsforslag, udvalgsbehandling, folketingsbehandling osv. – det er nogle af de virkemidler, der over en længere periode til sidst kan resultere i den lovændring, man har sigtet imod.

Hvornår er det så slut? Det afgør vælgerne.

Selv har jeg mod på meget mere.

Til julebal i Nisseland

Der er flere gode grunde til, at jeg ikke bliver medlem af Det Radikale Venstre. Men i forgangne måned blev der dog tilføjet endnu én: julefrokosten.

Partiet er nemlig nu barslet med retningslinjer for samvær. Således må man ikke længere komme med "sjofle vittigheder". Nu mener jeg egentlig ikke, at jeg går rundt og er sjofel, om end en lille vits da kan trænge sig på til julefrokosten.

Men her skal man passe på, for den nu nedskrevne "samværspolitik" inkluderer bl.a. "*sjofle vittigheder, lyde og kommentarer*". Overtræder man disse retningslinjer – som helt almindelige mennesker jo slet, slet ikke selv kan finde grænserne for – så kommer meningspolitiet, bestående af ikke mindre end en professor, en socialrådgiver, en psykolog og en mediator. De skal så fremkomme med en indstilling til nogle andre, som så afgør den pågældendes videre skæbne.

Den radikale landsformand medgiver dog, at det kan være svært af vide, hvor grænsen går, dvs. om en vittighed f.eks. er sjofel. Han nævner imidlertid ikke, om tvivlen kommer den tiltalte til gode.

Den risiko tør jeg ikke løbe. Så jeg kommer ikke til Julefrokosten i Det Radikale Venstre. Men den er vist også kun for radikale.....

Landmand søger kærlighed

Over mere end 70 møder (!) har regeringen og partierne forhandlet om en landbrugsaftale, der på den ene eller anden måde skal medvirke til de nødvendige CO2-reduktioner. Et forløb, der indtil videre ikke lige har demonstreret den store kærlighed til landbruget fra regeringens side.

Regeringen spillede ud med et forslag, som vil fjerne grundlaget for omkring 14.000 arbejdspladser. Samtidig vil 600 landbrug stå på randen af konkurs med regeringens planer for EU's landbrugsstøtte. Det var en ommer.

Så tordnede ministeren frem med et ultimatum om, at man ville blive smidt ud af forhandlingerne, hvis man ønskede flere penge. Vi er sjovt nok endnu ikke blevet vist døren.

Senest er en samlet blå blok fremkommet med et forligsforslag, som i højere grad satser på frivillighed og fælles bindende mål. Fakta er, at det er nemt at trække en eller anden skrivebordsløsning ned over landbruget. Men "løsningen" må ikke betyde, at dansk landbrug lukker med den følge, at vi skal importere vore fødevarer fra lande med langt værre udledninger end os

Så det er bestemt vigtigt – ikke bare for landbruget, men også for fødevarerproduktionen – at vi får en langtidsholdbar løsning for landbruget.

Fængslerne i Danmark

Vi har netop påbegyndt forhandlingerne om fremtiden for de danske fængsler – i hvert fald for de næste 4 år.

Jeg har stort set besøgt alle fængsler gennem de sidste 40 år, men er heldigvis blevet lukket ud igen. Derfor har jeg et godt indtryk af den deroute, som fængslerne har været igennem over de senere år.

For 20 år siden sad lommetyven, skattesvindleren og bedrageren i fængslet sammen med voldsmanden. I dag er afsoner de førstnævnte som udgangspunkt med fodlænke, via samfundstjeneste eller på anden måde – udenfor det lukkede fængsel. Tilbage i fængslerne er der et miljø, præget af hårdkogte kriminelle, bander, rockere og grove voldsmand. Det er i den grad en udfordring for vort fængselsvæsen, og bl.a. derfor er det efterhånden blevet meget svært at rekruttere personale til fængslerne.

En anden årsag til rekrutteringsproblemerne er, at volden i fængslerne mod fængselsbetjentene eskalere. Det seneste halve år har vi således set hele 285 anmeldelser om vold og trusler mod fængselsansatte. Det er helt uacceptabelt, at folk, der passer deres arbejde – oven i købet i et ekstremt hårdt miljø – skal udsættes for det. Derfor går vi til forhandlingerne med et krav om, at tillægsstraffen på typisk 40–60 dage som minimum skal fordobles for disse personer, og naturligvis gradueres efter forholdets karakter.

Endelig har vi som bekendt en række ønsker til vor straffelovgivning – herunder længden af de idømte voldsstraffe – der bl.a. indebærer et behov for flere celler og mere personale.

Første forhandlingsmøde endte i øvrigt ikke godt. Et par dage efter mødet fik de 9 retsordførere en mail fra Justitsministeren hvor han – meget forståeligt – udtrykte sin frustration over, at en af forhandlerne åbenbart ikke kunne stå for fristelsen til at offentliggøre videoklip fra forhandlingslokalet (et fortroligt rum) på et socialt medie.

Jeg må give Ministeren ret. Det er utroligt, hvad man skal opleve fra voksne mennesker, der forhåbentlig er valgt til at skabe fornuftige politiske resultater fremfor egen personlig reklame.

Danmark kan mere, nummer 1

Under ovennævnte overskrift fremkom regeringen med sine planer for en ændring af visse forhold i Danmark. For at sikre "gode" vilkår for erhvervsliv og iværksættere, satte man lige i forslaget aktieskatten op fra 42 % til 45 %. Velbekomme. Så gruer jeg for "Danmark kan mere" nummer 2,3 og 4.

"Men vi ruller jo bare aktieskatten tilbage til niveauet fra før Fogh-regeringens nedsættelse (fra 45 til 42 %)", lød det kækt fra den nuværende skatteminister.

Det er bare rent fup.

Fogh-regeringen nedsatte udbytteskatten for til stadighed at holde det samlede skatteniveau ens, uanset om man drev virksomhed i selskabsform eller som personligt firma.

Den "tilbagerulning" vi nu taler om er derimod en ren og skær skatteforhøjelse, der betyder at flere virksomheder etableres i udlandet.

Et Danmark i u-balance

Nordjyske har tidligere (16.6.21) afdækket den ubalance, der i mange år har præget støtten til kultur i Danmark.

Når Staten bruger 100 kr. på at støtte museer rundt om i Danmark, så går de 73 til København. Én krone går til Aalborg. Skagens Museum med 230.000 besøgende får i statsstøtte 5 % af, hvad der tilgår Arken i Ishøj. Samme Arken får 12 gange den statsstøtte, der tilgår det sammenlignelige "Kunsten" i Aalborg.

Der er i den grad tale om et Danmark i u-balance, når kulturmidlerne fordeles. Det er et forhold, der har stået på i mange år og under mange regeringer, røde som blå. Derfor havde jeg i denne måned Kulturministeren i samråd om emnet. Det kom der intet ud af. Absolut intet.

Kulturministeren ønskede ikke at følge mit ønske om at nedsætte en ekspertgruppe til ændring af fordelingerne, men tilkendegav, at hun i stedet selv ville

rejse rundt og "tale med aktørerne". Jeg ved ikke, om der er 100 eller 1000 af disse, men én ting er helt sikkert: der sker absolut intet.

Så tillykke til Nordjylland.

En håndfast (Socialdemokratisk) garanti

Efter skandalen om det annullerede udrejsecenter på Langeland trøstede udlændingeministeren borgerne i den lille by Bording i Midtjylland, der alligevel ikke slap for flygtningecenteret: "Jeg forstår godt skuffelsen i Midtjylland. Men nu er opgaven at sikre mere tryghed for borgerne omkring Kærshovedgård". Samtidig blev der i øvrigt lovet flere sikkerhedsforanstaltninger.

Nu – 4 måneder senere – er intet sket. Og dog: der har på de 4 måneder været indgivet 93 politianmeldelser og 68 sigtelser af personer på Kærshovedgård vedrørende et hav af tyverier, trusler, overfald og narkohandel.

Så det var en rigtig – socialdemokratisk – garanti!

I det mindste fordrer den en forklaring fra Ministeren og en handling nu. Regeringen kan simpelthen ikke byde de lovlydige borgere den behandling!

En tidlig aprilsnar?

Jeg må efter omtalen i Nordjyske (24.9.) og direktørens udtalelser lægge til grund, at der ikke er tale om en tidlig aprilsnar, men et faktum, når museet Kunsten i Aalborg øjensynlig har tilsendt en kunstner 500.000 kr. til brug/indramning i et kunstværk.

Kunstværket er nu dukket op, men uden at pengene var indeholdt eller på anden måde returneret til Kunsten, der som bekendt modtager en ikke uvæsentlig del af sine driftsudgifter fra Staten og fra kommunen.

I alle andre dele af samfundet har det særdeles alvorlige retlige konsekvenser, når man udsætter andre folks penge – betroede midler – for en tabsrisiko. For det er jo det, man gør, hvis historien i avisen er korrekt. Og så er det i øvrigt retligt ganske underordnet, om pengene kommer retur eller ej – om det hele var en joke – det kritisable er, at man har risikeret pengene.

For 14 dage siden rejste jeg på Christiansborg spørgsmålet om den geografisk skæve fordeling af Statens kulturmidler. Jeg fremdrog ved den lejlighed bl.a. at Kunsten i Aalborg var totalt underbetalt i forhold til de københavnske museer.

Også derfor håber jeg, at omtalen er en tidlig aprilsnar.

For dels må andre jo tro, at vi i Aalborg vader i penge på den kulturelle front, dels kunne nogen måske stille det skrækkelige spørgsmål, hvor meget hjemmehjælp, bade og rengøring vi kunne tilbyde de ældre for den sum som tilgår div. kulturinstitutioner.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen